

Nieuwsblad

Stichting Draagt Elkanders Lasten

Informatieavond D.V. 10 januari 2024

Dit Nieuwsblad is een uitgave van
Stichting Draagt Elkanders Lasten

Kamer van Koophandel:

Ingeschreven onder nummer 24446913

Voorzitter en contactpersoon:

Wim Klippel
Kamerlingh Onnesstraat 82
2984 ED Ridderkerk
Tel. 0180-424793

Secretaris:

Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

Penningmeester:

Arie Velthuisen
Houtzaagmolen 7
2986 GD Ridderkerk
Tel. 0180-423986
Voor legaten verzoeken wij u contact op
te nemen met de penningmeester

Gezinssponsoring:

Rianne Klippel
Molendijk 42
4671 BR Dinteloord
Tel. 0167-521900

Breigroep:

Joke van der Weiden
van Eesterensingel 16
2951 CK Alblasserdam
Tel. 078-6914619

Kleding inzamelen:

Iedere maandagavond (behalve 2e
feestdagen en de maanden juli en augustus)
19.00 – 19.30 uur
Lagendijk 78 te Ridderkerk
Bijdrage: € 1,- per zak

Contactpersoon goederen inzameling:

Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

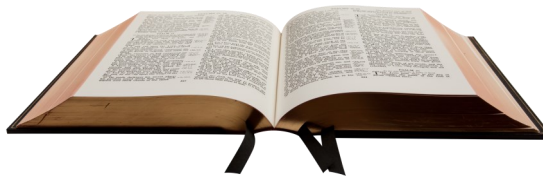
Website:

www.stichtingdraagtelkanderslasten.nl

Giften, sponsorgelden e.d.
ING banknummer
NL30 INGB 0670 4710 46 t.n.v.
Stichting Draagt Elkanders Lasten
te Ridderkerk

Onze stichting heeft de ANBI-status
(Algemeen Nut Beogende Instelling).
Hierdoor zijn uw giften aftrekbaar bij
de belastingdienst.

Meditatie

....boven vermogen gewillig geweest....

(2 Korinthe 8:3)

....dat Hij om uwentwil is arm geworden....

(2 Korinthe 8:9)

Paulus schrijft meerdere keren over de hulp aan armen. Zo ook in dit hoofdstuk van de Korinthebrief. In 2 Korinthe 8 vers 3 gaat het over een collecte die gehouden werd voor de gemeente te Jeruzalem. De christenen in Jeruzalem waren arm. Wie geloofde in Jezus als de Zaligmaker kon op tegenwerking van de joden rekenen. Je kon ontslagen worden. Je kon ontferd worden. De vijandschap was groot. Het kwam ook voor dat volgelingen van Christus heel weinig verdienden. Er heerste dus armoede in de gemeente van Jeruzalem. Daarom werd er een collecte voor hen gehouden. Paulus schrijft dat de gemeenten in Macedonië hun bijdrage hebben gegeven. Ze waren zelf ook arm maar hebben toch mild gegeven: "boven vermogen", dat is boven hun draagkracht. De gemeenten in Macedonië leefden mee met de gemeente in Jeruzalem. Dit was een voorbeeld voor de gemeente in Korinthe.

In 2 Korinthe 8:9 gaat het over Christus: "dat Hij om uwentwil is arm geworden". In Korinthe moeten Gods kinderen denken aan Jezus Die Zichzelf voor hen gegeven heeft. Hij verliet de hemelse heerlijkheid en nam de gestalte van een dienstknecht aan om te lijden en te sterven. Christus verliet uit liefde de hemelse rijkdom om arm te worden op aarde. Die armoede bereikt een dieptepunt in de Godverlatenheid aan het kruis. Het werk van Christus is niet alleen een voorbeeld voor de Korintiërs, maar het is voor hen vooral de bron, de grond en de kracht tot liefdebetoon jegens de arme gemeente te Jeruzalem. Gods kinderen zijn erover verwonderd dat Christus arm werd, omdat zij rijk zouden worden. Zij voelen zich gedrongen armen in en buiten de gemeente, dichtbij en ver weg, te helpen. De liefde geeft bewogenheid met arme mensen in en buiten ons land. De liefde bidt ook dat arme mensen hun geestelijke armoede leren kennen en de rijkdom die Christus verworven heeft, mogen ontvangen.

Van de voorzitter

Wim Klippel

Dit blad verschijnt begin december 2023, de laatste maand van dit jaar. Een jaar dat niet snel vergeten zal worden. Een jaar van overstromingen, droogte, aardbevingen, bosbranden en niet te vergeten oorlogen en de grote vluchtelingenproblematiek wereldwijd. Vele duizenden waren slachtoffer. Maar ook de positieve dingen, de zegeningen mogen we zeker niet vergeten. Wij hier in ons eigen land hadden relatieve rust, te eten en te drinken, een dak boven ons hoofd, vrede en over het algemeen voorspoed. Iets om dankbaar voor te zijn.

Het werk van onze stichting had ook zijn voortgang dit jaar. Activiteiten werden georganiseerd, goederen en geld werden ingezameld, transporten gedaan, bezoeken gebracht. Van al deze dingen kunt u ook weer lezen in dit Nieuwsblad.

Aan het begin van dit jaar werden de eerste contacten gelegd met het bestuur van Stichting Tabitha. De vraag aan hen was of we tot een vorm van samenwerking zouden kunnen komen. Het voortbestaan van Draagt Elkanders Lasten was onzeker geworden, omdat geen invulling voor vrijkomende bestuursfuncties kon worden gevonden. Al bij het eerste overleg bleek dat het bestuur van Tabitha een zelfde beleid voert en vrijwel dezelfde doelstellingen (op andere plaatsen) heeft als wij en dat samenwerking mogelijk zou zijn. Al heel snel kwamen we tot het besluit de beide stichtingen met elkaar te laten fuseren. Om dit per 31 december 2024 te kunnen realiseren, worden plannen in die richting nu uitgewerkt. Uitgangspunt hierbij is dat de hulp door beide stichtingen op verschillende plaatsen ook in de toekomst doorgang kan blijven vinden. U kunt elders in dit blad lezen dat er ook al kennis is gemaakt met de Roemeense contactpersonen van Draagt Elkanders Lasten. De eerste gezamenlijke actie is geweest; Brood voor Oekraïne, een groot succes.

Komend jaar zal een overgangsjaar zijn, waarbij de meeste activiteiten gezamenlijk zullen worden uitgevoerd. Het resultaat van de manier waarop deze fusie zal plaatsvinden, is dat er voor zowel de achterban, u dus, de partners en mensen die hulp nodig hebben in Oost-Europa nauwelijks iets zal veranderen. We houden u verder op de hoogte van de ontwikkelingen.

In dit blad vindt u weer de gebruikelijke rubrieken, zoals een reisverslag, gehouden en te houden activiteiten. Ook de jaarlijkse voedselactie wordt weer onder de aandacht gebracht. U vindt ook weer verschillende advertenties van onze trouwe adverteerders die het mogelijk maken dit blad gratis te laten verschijnen. En misschien wel tot uw geruststelling: dit blad blijft ook in de toekomst verschijnen onder de naam van Stichting Tabitha.

Ik wens u veel leesplezier.

Als bestuur van Stichting Draagt Elkanders Lasten willen we u hartelijk danken voor alle steun in het achterliggende jaar. In welke vorm dat ook was, uw gebed, goederen of geld of bijv. hulp bij het laden van een vrachtwagen, sorteren van de goederen, het is allemaal heel erg gewaardeerd.

***Van harte gezegende kerstdagen en een voorspoedig 2024.
Dit ook namens het bestuur van Tabitha.***

Raymond Schrik (Tabitha) en Wim Klippel (Draagt Elkanders Lasten).

RIDDERKERK - Stichting Tabitha en Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk gaan fuseren. De besturen zijn overeengekomen om per 1 januari 2025 één organisatie te vormen. "Dat geeft ons anderhalf jaar de tijd om elkaar goed te leren kennen" stellen de voorzitters. Tot het moment van de fusie worden er gezamenlijk acties gehouden.

Beide stichtingen bieden al geruime tijd hulp aan de allerarmsten in Oost-Europa. Draagt Elkanders Lasten doet dat sinds 1995, aanvankelijk als lokale afdeling van Stichting De Ondergrondse Kerk. Stichting Tabitha begon ruim veertig jaar geleden met de smokkel naar landen achter het IJzeren Gordijn. Beide organisaties bouwden een mooie traditie op met transporten van hulpgoederen naar voormalige Oostbloklanden. Ook wordt gezorgd voor voedselpakketten en worden arme gezinnen structureel gesponsord. "Natuurlijk hopen we van beide kanten de achterban met de fusie mee te krijgen. Uitgangspunt is dat alle projecten door zullen gaan en er niets door de fusie verandert. Maar we blijven natuurlijk wel afhankelijk van giften", zegt Wim Klippel, voorzitter van Stichting Draagt Elkanders Lasten.

Geen opvolgers

Er was al een besluit tot opheffing van de stichting genomen toen Tabitha als fusiepartner gevonden werd. "Ik wil na meer dan dertig jaar stoppen en drie andere bestuursleden gaven aan dat ook te willen. Opvolgers vonden we niet. We hadden daarom besloten om de stichting per 1 januari 2026 op te heffen. Toen we onze partners voor hulpverlening in Roemenië hierover informeerden, kregen we een bijzondere reactie: als een deur dichtgaat zet God een raam open" vertelt Klippel.

Vullen elkaar aan

Dat 'raam' bleek Tabitha. Bij een ontmoeting tijdens een oliebollenactie bleek het te klikken tussen beide voorzitters. Al snel hadden ze het over de mogelijkheden om het werk van Draagt Elkanders Lasten te kunnen voortzetten. Er volgde een afspraak met bestuursleden in petit comité, waarna de voltallige besturen voor het fusie-ideaal werden gewonnen. "We vullen elkaar op een mooie manier aan. De hulp van Tabitha is gericht op West-Roemenië en Oekraïne en Draagt Elkanders Lasten biedt hulp in Oost-Roemenië en Moldavië. Er zijn geen overlappingsen. Samen staan we wel sterker om meer voor de mensen in die gebieden te kunnen doen" zegt Tabitha-voorzitter Raymond Schrik.

Met de fusie zullen drie bestuursleden van Draagt Elkanders Lasten een plaats krijgen in het bestuur van Tabitha. Andere bestuursleden hebben aangegeven dat ze als vrijwilliger voor de organisatie actief willen blijven. De naam Tabitha blijft bestaan.

Winter mini fair

9 december 2023

10.00 – 15.00 uur

Met o.a. brocante (tweedekanspullen), stroopwafels, oliebollen, kaarten, houten speelgoed, kerstgroen en nog veel meer.

Win leuke prijsjes bij het *stedenspel* onder het genot van koffie, thee of een patatje!

Locatie: Zorgcentrum Riederborgh, Boksdornstraat 2 te Ridderkerk.

En weer werd er een vrachtwagen gevuld met hulpgoederen

Op 5 oktober om 18.30 uur stond hij voor de loods om te laden. Leo den Hertog uit Doetinchem met zijn vrachtwagen. Hij reed vlot het erf op aan de Lagendijk en de ene na de andere helper kwam opdagen. Uiteindelijk stonden we met meer dan 20 enthousiaste helpers te laden. Er stonden al 6 pallets met goederen in de wagen van CHR&M uit Hardinxveld-Giessendam. CHR&M is een commissie die al 25 jaar in Roemenië hulp biedt en met wie wij sinds 2018 samenwerken in Moldavië in Niorcani. Er werd weer met grote nauwkeurigheid geladen, zodat er geen centimeter onbenut bleef. Na iets meer dan anderhalf uur was de klus geklaard.

Deze keer ook dankzij de hulp van Sebastian en Emanuel, onze Roemeense vrienden, die juist deze dagen onze gasten waren. Mooi voor hen om ook het laden een keer mee te kunnen maken en niet alleen het lossen in Roemenië. Met heel veel dank aan alle trouwe helpers.

U kunt elders lezen over het verloop van het transport.

Brood voor oorlogsgebied in Oekraïne

*V.l.n.r. Sebastian Mariniuc (voorzitter Pentru Tine)
Emanuel Besleaga (voorzitter Maranatha)
Ed van Ingen (penningmeester Tabitha)
Arie Velhuizen (penningmeester Draagt Elkanders Lasten)*

Stichting Tabitha en Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk zijn een intensieve samenwerking gestart om per 31 december 2024 tot een fusie tussen beide stichtingen te komen. Daarom werd in juni een eerste gezamenlijke actie gestart door geld in te zamelen om hulp te bieden in het oorlogsgebied in Oekraïne. Met name in de plaatsen Charkov, Sloviansk, Mikolaiv en Cherson, allen gelegen in het oostelijk deel van Oekraïne, het oorlogsgebied dus. Door onze Roemeense partner, Emanuel Besleaga, directeur van de stichting Maranatha, door wie vele transporten met hulpgoederen ten bate van de slachtoffers van de oorlog zijn verzorgd, zijn onlangs 8 ovens geleverd in de genoemde steden. Met deze voorziening worden nu per maand 23.000 broden gebakken voor oorlogsslachtoffers. Het is een grote vooruitgang om ter plaatse vers brood te maken en niet zoals voorheen elders en ze dan te moeten transporteren naar de betreffende gebieden. Er zijn veel lokale vrouwen betrokken bij de bakkerijen en veel mensen krijgen iedere dag een brood. Maar..... de producten om deze broden te maken zijn nodig om dit te realiseren. Om te kunnen blijven voorzien in deze basisbehoefte is ook continuïteit noodzakelijk. Omdat de elektriciteitsvoorziening in de steden allesbehalve stabiel is, zijn er ook een viertal grote generatoren geplaatst. Kortom, een project dat dagelijks heel veel geld kost. In juni werd door Stichting Tabitha en Stichting Draagt Elkanders Lasten via social media, De Combinatie en het RD een beroep gedaan om giften te storten. Hieraan werd ruim gehoor te geven.

De eerste week van oktober waren de 2 betrokken Roemeense contactpersonen, Emanuel en Sebastian, op bezoek in Ridderkerk. Omdat dit contacten zijn van Draagt Elkanders Lasten, kwamen ze met name kennismaken met het bestuur van Tabitha. Tijdens een prettige en nuttige kennismakingsbijeenkomst van de besturen kon het eindresultaat van deze broodactie worden bekend gemaakt en overhandigd. Het eindresultaat is het mooie bedrag van **€ 12.000,-**. Alle gevers hartelijk dank!!

Een bedankfoto uit Oekraïne.

Sebastian en Emanuel waren op bezoek in Ridderkerk

*V.l.n.r. Sebastian Mariniuc en Emanuel Besleaga.
Een ontspannend moment tijdens een rondvaart in Rotterdam.*

Van 3 tot 6 oktober jl. brachten Sebastian Mariniuc en Emanuel Besleaga een bezoek aan Ridderkerk. Hoofddoel was de kennismaking met de bestuursleden van Tabitha. Voor Emanuel was het zijn eerste bezoek aan Nederland en hij was vooral onder de indruk van de hoeveelheid water die we hier hebben. Er werden bezoeken gebracht aan Kinderdijk, gemaal en museummolen, en de Rotterdamse haven. Ze waren vooral onder de indruk van alle enorme gebouwen in Rotterdam. Maar ook de oude technieken die ze zagen in Kinderdijk maakten veel indruk. Ze vroegen zich af hoe het hier zou zijn zonder dijken. Ze keken wel even bedenkelijk toen we vertelden dat we dan enkele meters onder water zouden zitten.

Op dinsdagavond 3 oktober was er een gezamenlijke vergadering met het bestuur van Tabitha en het bestuur van Draagt Elkanders Lasten. Deze bijeenkomst stond vooral in het teken van kennismaking tussen Sebastian en Emanuel met het bestuur van Tabitha. Er werd uitgebreid stilgestaan bij wat door de Roemeense stichtingen en de Nederlandse stichtingen wordt ondernomen in het licht van de doelstellingen die er zijn. Bijzonder is het om te zien dat er aan beide zijden veel raakvlakken zijn. We kunnen de verwachting wel uitspreken dat de samenwerking in de toekomst in goede harmonie en onderlinge samenwerking verder zal kunnen gaan met de (nieuwe) Stichting Tabitha.

Deze avond kon ook de door onze stichtingen gevoerde actie 'Brood voor Oekraïne' worden afgesloten en kon een cheque ter waarde van het prachtige bedrag van € 12.000,- worden overhandigd. Dit is het resultaat van de eerste gezamenlijke actie door beide stichtingen. Vooral door de trouwe achterban van zowel Tabitha als onze stichting kwam dit bedrag tot stand. Alle gevers: "Heel hartelijk dank".

Op verzoek van Hulp Oost-Europa (HOE) brachten we een bezoek met onze beide vrienden aan een predikant in Ede. Vanuit de gemeente van Ds. Van den Houten hopen ze volgend jaar met een groep van ongeveer 15 jongeren een werkvakantie te gaan houden bij Pentru Tine en in Botosani en omgeving een bijdrage te leveren aan het jeugdwerk in omliggende dorpen. Ook de hulp bij bijv. renovatie van huizen is een mogelijkheid. Gezamenlijk werden de plannen besproken. Zo bij elkaar gaat het maken van afspraken wat makkelijker dan alleen per mail of telefoon.

Ook was er nog een gezellig samenzijn met een aantal mensen die ze kennen vanuit het verleden en bezoeken aan Roemenië en Moldavië. Na een paar intensieve, maar ook ontspannen dagen, vlogen ze op 6 oktober weer naar Roemenië, dankbaar voor de goede ontmoetingen en de zeer interessante dingen die ze hadden gezien.

Reisverslag transport naar Botoșani d.d. 16 – 25 oktober

Tekst: Leo den Hertog

Maandag

16 oktober ben ik met een trailer vol hulpgoederen naar Botoșani gegaan. De trailer werd ter beschikking gesteld door Issseltrans uit Issselburg – Duitsland, en geladen op 5 oktober.

Om 0.05 uur vertrok ik vanuit Doetinchem, en deed deze rit nu voor de derde keer. Ik rijd alleen en bij voorkeur 's nachts, dan kun je lekker opschieten..... Onderweg tegen 05.00 uur een BAG-controle; zij constateren dat de tolheffingkast uitstaat en houden je dus aan. Door vrijstelling van de tol in verband met de humanitaire goederen gaf dit geen probleem. Na 9 rijuren ben ik gestopt op zo'n 100 km. voor de grens met Oostenrijk.

Dinsdag

Niets bijzonders, ik schoot lekker op en na 9 uur rijden, stopte ik aan de oostelijke kant van Budapest in Hongarije. Bij het plaatsje Godollo ben ik geëindigd op de M3. Na het slapen weer verdergegaan.

Hier moet ik even een uitstapje maken naar de rijtijdenwet. Na 4,5 uur rijden, moet je verplicht drie kwartier stilstaan. Dat betekent dat als je 9 uur rijdt, een extra kwartier telt voor een sanitaire stop (dat klinkt heel netjes he), je 10 uur bezig bent. Vervolgens moet je minimaal 9 uur stilstaan. Er zijn diverse uitzonderingen qua rij- en rusttijden, maar daar ga ik even aan voorbij. Wanneer je dus 2x de cyclus hebt van (let op) rijden en rust, dan ben je 2x 19 uur verder; ga vervolgens in gedachten alleen even de volgende rituren daarbij optellen en je komt tot de volgende uitkomst: $10+9+10+9+10 = 48$ uur. Dat betekent dat je in twee dagen 27 uur kan rijden. Daardoor kwam ik op dinsdagmiddag om 17.55 uur aan de grens bij Csengersima. Dit is de grens tussen Hongarije en Roemenië. Na een uurtje was ik aan de beurt en werd aan de kant gezet i.v.m. de kleding die in de vracht zat. Op de kleding zou controle komen, echter alleen bij daglicht. Dus een nacht over moeten blijven op de grens.

Woensdag

Rond 9.30 uur komen drie beambten de kleding controleren. Er worden een paar dozen opengescheurd en de conclusie is dat ik het land niet in mag, want de kleding voldoet niet aan de voorschriften van hygiëne. En inderdaad: ik heb het zelf gezien dat de conclusie toch wel terecht was, op een wit shirt zat een vlek en de schoenzolen waren niet echt schoon. Na overleg met Wim Klippel naar een andere grensovergang bij het plaatsje Bors gereden. Hier zijn twee grensovergangen en het advies was: neem Bors 2. Na een 2,5 uur rijden was ik bij deze grensovergang. De douaneambtenaar bekeek de kleding, en belde met Sebastian. Daarna kon ik probleemloos door de controle ondanks kapotgescheurde dozen. De uren vol gereden en om 22.00 uur gestopt bij Pension Ghita, even na Bistrița.

Donderdag

Mijzelf getraakteerd op een ontbijt. Parking betaald. Samen het schokkende bedrag van € 12,54. Tegen 15.00 uur

aangekomen bij de loods van Sebastian. Omdat alles al anders liep dan gepland, besloten we om vrijdagmorgen te lossen. Een heerlijke douche met een goed bed waren de genoegens op de verdere dag.

Vrijdag

Vandaag de oplegger gelost. En na afstempelen van de vrachtbrief tegen 12.00 uur de thuisreis aanvaard. Terwijl anderen de trailer losten, ben ik met de vrouw van Sebastian, Diana, naar de Lidl gegaan om boodschappen te doen.

Zaterdag

Om 11.30 uur Nederlandse tijd aan de Roemeense-Hongaarse grens, dat kostte 50 minuten. Voor de zekerheid niet gegaan naar de grensovergang waar ik geweigerd werd. Dat begrijpt u. Onderweg naar de grens is een uil tegen de voorruit/spiegel gehad. Net op de hoek, geen schade. De grote spiegel klapte eruit. Gelukkig bleef hij hangen aan de draden van besturing en verwarming. Ook daar dus geen schade.

Vanavond om 20.30 uur aan de Hongaarse-Oostenrijkse grens, dat ging vlot: met 10 minuten erover. Het weekenddrijverbod voor vrachtwagens begint om 15.00 uur in Oostenrijk. Dus eigenlijk mocht ik Oostenrijk niet in. Het parkeerterrein in niemandsland, dus Hongarije al wel uit, maar Oostenrijk nog niet in, stond mudjevol. De vermelding van een humanitair transport en het rode kruis op de sticker zorgden er wellicht voor dat ik door mocht rijden Oostenrijk in. Een half uurtje later op een parkeerplaats met wc en koffieautomaat gestopt. Nu een wettelijk rijverbod tot zondagavond 22.00 uur.

Zondag

Dat was gevoelsmatig een rare zondag, dat begrijpt u.

Maandag

Ondanks veel wegwerkzaamheden schoot ik lekker op, en besloot om 11.00 uur te stoppen. Dan kon ik, na 9 uur rust, 's avonds om 20.00 uur beginnen aan het laatste stuk. Volgens planning zou ik dan rond 02.00 uur thuis zijn. En zeker zo belangrijk: bij deze stop zat een restaurant, zodat ik een warme maaltijd kon nuttigen, dacht ik. Dat zei de routeplanner; wat hij niet kon weten, was dat het restaurant dicht was.

Dinsdag

Het laatste stukje was rijden in de regen. Dat rijdt niet prettig: alles glimt. Om 02:15 uur mocht ik God danken voor een behouden thuiskomt.

Tijdens een eerdere reis heb ik al eens verteld dat de mais er slecht bijstond: helemaal verdord. Ik heb dat niet goed gehad. Ze verbouwen daar een ander ras mais, voor een ander doel. Ze telen de mais voor de kolf, de korrels. En dat is dan voor menselijke consumptie. De rest wordt als strooisel (denk aan stro) gebruikt onder de beesten. Vrij vertaald kun je dus zeggen dat in Nederland de maisplant wordt gehakseld, terwijl in Roemenië de maisplant alleen wordt gedorst.

Het valt mij op dat de infrastructuur in het land beter wordt. En dat ik aan veel huizen zie dat ze gerenoveerd worden; of nieuwbouw plegen.

Het land gaat heel langzaam vooruit, economisch gezien. Dat is een mooie constatering, maar de vooruitgang moet van heel ver komen. U begrijpt wat ik bedoel. Het zal ongetwijfeld een probleem zijn dat de inwoners van dit land lang niet hebben hoeven denken. Dat werd voor ze gedaan. Dus een eigen initiatief moet weer in het denkpatroon geactiveerd worden. En tegelijkertijd moet de corruptie verbannen worden. Al met al was het een bijzondere reis waarin weer bleek dat je van een gemaakte planning een ding weet: zo gaat het niet.

Het is dankbaar werk wat nodig is: vanuit onze welvaart denken aan onze naasten en zo meedragen in hun lasten.

Met groet, Leo den Hertog

Interview met vrijwilliger

Wim Klippel, betrokken sinds het eerste uur....

Wim werd geboren in november 1954 in het Zeeuwse Tholen. Het was geen geheel onbezorgde jeugd, al op jonge leeftijd verloor hij zijn oudere broer, die toen zes jaar was. Later werd er nog een broertje geboren. Na de MAVO werd Wim leerling verpleegkundige in een ziekenhuis in Middelburg. Hij werkte op verschillende afdelingen in verschillende ziekenhuizen, waaronder op de IC. Ook heeft hij in militaire dienst gezeten, waarbij hij een opleiding tot sergeant moest volgen om vervolgens aan de slag te gaan in het Militair Hospitaal in Utrecht.

In 1979 trouwde hij met Geertje Cornelia de Jong en hun huwelijk werd bekroond met 6 kinderen, de jongens en meiden eerlijk verdeeld. Inmiddels heeft Wim 19 kleinkinderen. Bij zijn huwelijk is hij in Ridderkerk komen wonen.

Eerste actie voor Roemenië

De ziekenhuizen werden vervuld voor verzorgingstehuizen en op die manier belandde Wim bij Riederborgh. In 1992 werd Riederborgh benaderd door verpleeghuis 'De elf ranken' om een avond bij te wonen voor een bejaardenhuis in Roemenië om ook te kijken of er gezamenlijk een actie kon worden gedaan voor dat tehuis. Deze avond werd georganiseerd door SDOK afdeling Hoekse Waard. Dit was twee jaar na de val van het communisme. De vertoonde beelden van de situatie in Roemenië die avond maakten diepe indruk en Riederborgh startte een comité om actie te kunnen voeren voor dit tehuis. Dit gebeurde op **12 mei 1992**, waarmee Wims 'carrière' voor Roemenië officieel begon. Vanuit dit comité werd onder andere kleding ingezameld. Een eerste reis naar dit land volgde snel, dit gebeurde op 4 oktober 1992 samen met de SDOK afdeling Hoekse Waard.

Eerste reis

Deze eerste reis maakte een hele diepe indruk op hem. Hij ontmoette mensen met letterlijk niets. Er heerste grote somberheid onder de bevolking. De eerste ontmoeting was met een meisje van zo'n 11 jaar, in lompen met een baby'tje in haar armen. Beelden uit die eerste reis zal Wim nooit meer vergeten, net als de 'geur van armoede', zoals hij dat omschrijft. In het bejaardenthuis wat werd bezocht, hing een lugubere sfeer, er was nauwelijks te eten en geen hygiëne. Er waren ook mooie momenten deze reis, een man die eieren ontving, viel op zijn knieën om God te danken. Terugkijkend is er veel veranderd ten opzichte van nu, zo kon er in die periode dagenlang niet gedoucht worden en ook het thuisfront op de hoogte houden was nauwelijks mogelijk.

Thuisgekomen bleven die indrukken lang hangen, zijn vrouw merkte op dat hij de eerste zes weken 'niet thuis' was. Hij kwam veranderd terug, 'besmet' met het 'Roemenië-virus'.

Bij thuiskomst werd Wim gevraagd om in het bestuur van de SDOK afdeling Hoekse Waard te komen. Na een eerste keer weigeren is hij het toch als roeping gaan zien en heeft hij deze functie aanvaard. In oktober 1995 werd op verzoek van Jan Bor, directeur van de SDOK, een eigen afdeling opgericht, SDOK afdeling IJsselmonde. Vanaf dat moment werd Wim voorzitter.

In 2006 was het werk en de verantwoordelijkheid die Wim droeg voor de stichting niet meer te combineren met werk. Hij is toen ruim een jaar uit de stichting geweest. Hij keerde eind 2007 weer terug, nadat hij een andere baan kreeg. Eerst als bestuurslid en al snel weer als voorzitter.

Het ontstaan van Stichting Draagt Elkanders Lasten

In 2008 wilde de SDOK terugkeren naar hun oorsprong, namelijk 'vervolgde en verdrukte' christenen. De vraag werd gesteld of afdeling IJsselmonde hierin mee wilde gaan of dat er hulp geboden bleef worden aan 'noodlijdende' christenen. Er werd voor gekozen om in Roemenië actief te blijven en zo ontstond Stichting Draagt Elkanders Lasten.

In 2016 is Wim met pensioen gegaan en is hij zich met nog meer energie op het werk van de stichting gaan storten. In deze periode kwam ook Moldavië erbij, waar de nood groter bleek te zijn dan in Roemenië. In 2022 besloot Wim om zijn werkzaamheden af te bouwen. Al vele jaren diende hij de stichting en de verantwoordelijkheden die er bij de functie van voorzitter komen kijken, wogen zwaar op hem. Er bleek echter geen opvolger beschikbaar en dit werd als heel verdrietig ervaren. De vrees bestond dat de stichting zou ophouden te bestaan. Het bestuur van Stichting Draagt Elkanders Lasten besloot dat het tijd werd de stichting per 1 januari 2025 op te heffen, omdat er nog tenminste 2 leden wilden stoppen aan het einde van hun termijn.

God opent een raam

Bij het meedelen van Wims besluit van het niet kunnen vinden van een opvolger aan Sebastian, van Pentru Tine, merkte Sebastian op dat als God een deur sluit er een venster opengaat. Wim ervoer dit als een opdracht. De samenwerking werd gevonden met Tabitha. Het klikte vanaf het eerste moment. Wim is erg dankbaar voor deze mogelijkheid, dat via Tabitha het werk van de stichting door kan gaan. Hij ziet hier duidelijk Gods leiding in.

Mooiste herinneringen

Terugkijkend heeft Wim de mooiste herinneringen aan situaties waarin door middel van tijdelijke hulp situaties blijvend werden veranderd. Zoals bijvoorbeeld in het bejaardentehuis 'Luna des Jos'. Bij het bezoek (wat eerst werd geweigerd) was Wim zo 'brutaal' wat deuren open te trekken en ontdekte hij iets wat toiletten en douches moesten voorstellen. Er ontstond een plan om dit op te knappen en de directrice kwam tot het inzicht dat er daadwerkelijk hulp geboden zou worden. Vanaf dat moment werd ook zij gemotiveerd om hulp te zoeken en acties op te zetten. Vier jaar later was er geen hulp meer nodig en was het tehuis een voorbeeld voor de hele provincie, zelfs de overheid kwam op bezoek om ervan te leren ...

Toekomst

Voor wat betreft de toekomst kijkt Wim er naar uit om een stapje terug te doen. Vooral om de verantwoordelijkheid over te kunnen dragen. Het 'virus' zoals hij dat noemt, zal altijd aanwezig blijven en hij hoopt de gezondheid en krachten te ontvangen om op verschillende manieren, op de achtergrond, betrokken te blijven.

Wim hoopt dat het werk na al die jaren niet stopt, maar onder leiding van Gods zegen door het bestuur van de nieuwe stichting Tabitha voortgezet mag worden. En dat de voor hen nieuwe partners, en daarmee voor de noodlijdenden in Oost-Europa, mogen blijven ervaren dat hun 'lasten gedragen worden'.

Tot slot wenst hij allen, die bij de stichtingen betrokkenen zijn, Gods onmisbare zegen toe en dat het werk zo gedaan mag worden dat God alle eer krijgt.

Stichting Tabitha, aangenaam!

Tekst: Raymond Schrik, voorzitter stichting Tabitha

Graag maak ik hierbij gebruik van de gelegenheid om iets te vertellen over stichting Tabitha. Zo'n vijftig jaar geleden is de hulpverlening gestart naar aanleiding van een vraag vanuit Hongarije om bijbels te leveren. Een Hongaarse dominee had contacten met mensen in Roemenië en zo werden er bijbels gesmokkeld tot achter het IJzeren Gordijn. Deze smokkel vond plaats via contacten/dominees onder de Hongaarssprekende bevolking in Roemenië en later ook Oekraïne. Na de val van het IJzeren Gordijn was het makkelijker om bijbels te leveren en breidde de hulp zich steeds meer uit naar diaconale hulp. Op dit moment zijn er hulpprojecten in Roemenië in Valea lui Mihai, Oradea, Abod en Tirgu Mures en in Oekraïne in Nagyberég. Alle projecten zijn aan de westkant, nog steeds onder het Hongaarssprekende deel van de bevolking.

Van donderdag 5 oktober tot en met donderdag 12 oktober zijn we met 3 bestuursleden (Marieke van Beuzekom, Jan Bahlman en ondergetekende) een week op bezoek geweest bij de door ons ondersteunde projecten. Aan de hand van een kort reisverslag neem ik jullie graag even mee, al moet ik er op voorhand al bij vermelden dat ik lang niet alles uitgebreid kan toelichten hier...

Op donderdag vertrokken wij via Eindhoven met het vliegtuig naar Debrecen in Hongarije, waar wij met een huurauto richting de Oekraïense grens vertrokken. De huurauto mag het land niet in, dus parkeerden wij de auto vlakbij de grens op een beveiligde parkeerplaats. Te voet gingen wij met onze koffers de grens over en werden voor het eerst sinds lange tijd vriendelijk begroet aan de grens. Normaal gesproken groeten de douaniers je nauwelijks, maar na het zien van de Nederlandse paspoorten kregen wij zowaar een vriendelijk 'welcome' te horen. Zou het iets met de positie van Nederland in de Oekraïne-oorlog te maken hebben? Onze contactpersoon András stond ons aan de andere kant van de grens op te wachten. Wat bijzonder om na 2 jaar weer in Oekraïne te kunnen zijn!

Van de oorlog merkten we niet veel in dit deel van het land, behalve wat checkpoints waar militairen papieren controleren, een gedenkteken voor de gesneuvelden en het feit dat het opvallend stiller was op straat. Vanaf de grens is het ongeveer 20 kilometer naar Nagyberég (de Hongaarse naam) of Velyki Behery / Великі Бережці in

het Oekraïens. In het dorpje Nagyberég staat een grote middelbare school, het Nagyberég Református Liceum. Ongeveer 130 studenten in de leeftijd van 10 tot 17 jaar verblijven hier intern en gaan 1x in de 2 weken een weekend naar huis. Deze school is vanaf haar oprichting 30 jaar geleden een onderdeel geweest van de hulpverlening van Tabitha. Naast geld en goederen werd hier ook jaren tweedehands kleding geleverd voor studenten en leraren. Inmiddels wordt de school voor het grootste deel financieel ondersteund door de Hongaarse overheid en is financiële hulp van Tabitha hier nog slechts voor enkele specifieke doelen nodig. Vlakbij het lyceum is een groot zigeunerdersdorp. In 2010 hebben wij hier samen met de stichting Gipsy Mission een multifunctioneel gebouw (MFC) neergezet. Dagelijks komen hier zigeunerkinderen in de ochtend naar de kleuterschool en in de middag krijgen de kinderen hier naschoolse opvang met huiswerkbegeleiding. Tevens krijgen ze een warme maaltijd, wat thuis niet altijd vanzelfsprekend is. Op zondag wordt er een kerkdienst gehouden door dominee Toth Laszlo, die ook de dominee van Nagyberég is en tevens directeur van de school. In het zigeunerdersdorp bestaat onze hulp uit financiële ondersteuning, zodat het MFC kan functioneren, onderwijs gegeven kan worden en maaltijden uitgedeeld.

Op zaterdagmorgen trokken we verder en verlieten wij Oekraïne om door te reizen naar Valea lui Mihai in Roemenië. Een reis van ongeveer 3 uur. In Valea woont de Nederlandse Areke Wigmans. Zij vertrok 20 jaar geleden

vanuit Nederland naar Roemenië om te gaan evangeliseren onder de Roma. En zo kwam zij terecht in Valea. Aan de rand van dit stadje is een zigeunerwijk, waar Areke in haar eigen huis woont. In de wijk heerste heel veel occultisme, maar gaandeweg is de wijk veranderd. Areke evangeliseerde, maar startte ook met Bijbelkringen, naailessen voor de vrouwen en taallessen. De meeste zigeuners konden niet lezen of schrijven. Ook ging zij aan de slag met de kinderen en iedere dag kwamen er ongeveer 80 zigeunerkinderen naar haar huis. In 2010 is er, mede door financiële hulp van Tabitha, een heuse kerk gebouwd en nu is er een christelijke gemeente die op zondag samenkomt.

Op zondag gingen wij dan ook naar deze zigeunerkerk en al spreken wij de taal niet, de verbondenheid wordt des te meer gevoeld onder het Woord van onze God. Via Areke mogen en kunnen wij met onze hulpverlening mooie dingen doen onder de Roma-bevolking.

Maandagochtend was het tijd om afscheid te nemen en ging onze reis verder naar Tirgu Mures, een grote stad meer het binnenland van Roemenië in. Een afstand van ongeveer 300 kilometer en in Roemenië betekent dat zo'n 5 uur rijden door voornamelijk kleine dorpjes. De natuur van Roemenië is in dit deel van de Karpaten prachtig en we genoten van de omgeving. De maandagavond stond in het teken van een gemeenschappelijke maaltijd met al onze contactpersonen in Tirgu Mures. Hier ondersteunen wij 2 kindertehuizen (Dorcas Home en Lidia Home), een grannyproject, een paar familyproject en een project voor kansarme jongeren (Philotheaklub). Vlakbij Tirgu Mures, in het plaatsje Abod zijn er nog kindertehuis Kerub en dominee Szabo Arpad die zich bekommert om verslaafden in Bonus Pastor. Daarnaast worden er nog 2 tweedehandskledingwinkels gerund, waar de in Ridderkerk ingezamelde kleding wordt verkocht. De opbrengst hiervan komt uiteraard weer ten goede aan onze projecten. Het uitgebreid toelichten hiervan gaat via deze weg een beetje

Zigeunerdorp vuilnisbelt Tirgu Mures uitdelen spullen.

ver...graag verwijs ik u hiervoor naar onze website en uiteraard praten we u graag persoonlijk een keertje bij! Het was mooi om zo bij elkaar te zitten en alles met elkaar te delen over de diverse projecten. Dinsdagmorgen bezochten wij met Kati Gyűjtő van het paar familyproject de zigeuners aan de rand van Tirgu Mures. Deze zigeuners 'wonen' in krotten op de vuilnisbelt. Kinderen lopen hier op blote voeten door het vuilnis om plastic te zoeken wat nog iets aan geld oplevert. De situatie hier is mensonterend! Wij hebben hier wat kleding, voedsel en briketten gebracht. Ondanks de erbarmelijke leefomstandigheden werden wij uiterst hartelijk ontvangen door de mensen hier en mochten we binnenkomen in hun hutjes. Dit project maakt voor een aantal mensen echt het verschil en daarom gaat dit ons zeer aan het hart.

Dinsdagmiddag gingen we op weg naar onze laatste bestemming, Oradea, een grensplaats. Wederom een prachtige reis van zo'n 300 kilometer. In Oradea werden we hartelijk begroet door Sandor Szolt, onze contactpersoon van Julia Home (een naschoolse opvang), een ouderenproject (Elisabeth-club) en een paar familyproject. Woensdag hebben we ook hier enkele families bezocht die deel uitmaken van het paar familyproject. Gezinnen die in het project terecht komen, worden vaak door de kerk aangedragen. Het betreft ook hier de allerarmsten van de bevolking. Na het uitdelen van voedselpakketten brachten we vervolgens een bezoek

aan dominee Istvan Visky. Deze dominee wordt de dominee van de getto genoemd. Zijn kerk staat aan de rand van ook een zigeunerwijk. In deze wijk heerst veel criminaliteit en de politie durft hier alleen met speciale eenheden naar binnen te gaan. Dominee Istvan kent hier een bepaald gezag en de mensen waarderen en accepteren hem. Samen brachten we een voedselpakket bij een gezin, waarvan hij onlangs het dochtertje had gedoopt. Schrijnend om te horen dat de zigeuners hem ook bellen als er iemand is overleden, want dominee Istvan begraaft ze gratis... Aan het eind van de middag bezochten we nog enkele eenzame weduwen en brachten daar een zak met aardappelen. Dominee Istvan doet prachtig werk hier en heeft zijn 'normale' gemeente opgegeven om te gaan werken onder de zigeuners, de mensen die eigenlijk niet meetellen.

Op donderdagmorgen vertrokken wij vanuit Oradea om via Debrecen weer richting Ridderkerk te gaan. Na een zeer volgeplande, bijzondere, mooie en indrukwekkende week mochten wij weer veilig thuiskomen. We zijn dankbaar om te zien dat wij met onze hulpverlening iets mogen bijdragen in het leven van mensen, een beetje het verschil kunnen maken. Financiële hulp en gebed is nodig zodat ons werk door kan blijven gaan, onder de zegen van onze Hemelse Vader.

Er zijn veel namen, projecten en plaatsen voorbijgekomen en ik kan me voorstellen dat het u wellicht duizelt. We houden u met liefde op de hoogte van ons werk en gaan hierover graag met u in gesprek!

Een hartelijke groet, mede namens alle bestuursleden.

*Ik wil jou van harte dienen
en als Christus voor je zijn.
Bid dat ik genade vind, dat
jij het ook voor mij kunt zijn.*

*Wij zijn onderweg als pelgrims,
vinden bij elkaar houvast.
Naast elkaar als broers en zusters,
dragen wij elkaanders last.*

*Ik zal Christus' licht ontsteken
als het duister jou omvangt.
Ik zal jou van vrede spreken
waar je hart naar heeft verlangd.*

*Ik zal blij zijn als jij blij bent,
huilen om jouw droefenis.
Al mijn leeftocht met je delen
tot de reis ten einde is.*

*Dan zal het volmaakte komen
als wij zingend voor Hem staan.
Als wij Christus' weg van liefde
en van lijden zijn gegaan.*

Voedselactie 2024

Ook deze winter organiseren we weer een actie om geld in te zamelen voor voedselpakketten voor de sponsorgezinnen en anderen in Roemenië, Moldavië en wellicht ook voor Oekraïne. Dat extra voedsel voor mensen daar, zeker in de koude wintermaanden, hard nodig is, horen we ieder jaar en ieder bezoek weer opnieuw. En ook weer aan het einde van het jaar 2023. Een jaar waarin zoveel rampen en oorlogen voorkwamen (komen). Zoveel vreselijke gevolgen voor heel veel mensen op de hele wereld. Maar ook gevolgen voor de inwoners van ons werkgebied in Roemenië, Moldavië en Oekraïne. De stijgende prijzen zijn voor de velen die al vrijwel geen, of een veel te laag, inkomen hebben een regelrecht drama.

Vooraf in de winterperiode waarin gestookt moet worden en geen eten van het land is te halen, kan de honger in de gezinnen zomaar toeslaan. Ook deze winter willen we weer veel gezinnen helpen met voedselpakketten. De stichtingen waar we als Stichting Draagt Elkanders Lasten mee mogen samenwerken, Pentru Tine en Maranatha, hebben het hele jaar door veel mogen betekenen voor de noodlijdenden. Onderdak werd geboden, eten verstrekt. Vele transporten met hulpgoederen, maar vooral voedsel, werden door hen, met alle gevaren van dien, in Oekraïne afgeleverd.

In de wetenschap dat onze lezers de mensen die we willen helpen een warm hart toedragen, doen we (opnieuw) een beroep op u om uw gift voor voedselpakketten over te maken op ons rekeningnummer:

NL 30 INGB 0670 4710 46

van Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk, o.v.v. voedselactie 2024. Een pakket, dat in Roemenië of Moldavië wordt gekocht en o.a. voedsel, olie, meel, suiker, pasta, saus en andere dingen bevat, kost € 25,-. Hoeveel neemt u er voor uw rekening? Kleinere bedragen zijn uiteraard ook heel welkom.

Uw bijdrage helpt echt.

Een voedselpakket kost € 25.
Hoeveel pakketten neemt u
voor uw rekening?

Emanuel schrijft

Tekst: Emanuel Besleaga, voorganger en maatschappelijk werker in Roemenië, Moldavië en Oekraïne

Lieve vrienden,

We zijn blij om over enkele van de prachtige dingen te schrijven die we dit jaar samen hebben kunnen doen. Het was een jaar met veel uitdagingen en grote behoeften. Veel onder druk staande gezinnen en kinderen die vandaag de dag voor zichzelf moeten zorgen vanwege de ontberingen en de oorlog. Dit jaar waren we genoodzaakt de ruimte voor de hulpvoorraad van het Maranata Oost-Europa Evangelisch Centrum uit te breiden vanwege de grote vraag naar hulp. Wij zitten in de laatste fase van de bouw en zijn erg blij dat we anderen hiermee van dienst kunnen zijn. Het is het opslaggedeelte van de materialen voor mensen met verschillende handicaps en dit jaar hebben we meer dan duizend zieke mensen en mensen die het moeilijk hebben, kunnen helpen in Roemenië, de Republiek Moldavië en Oekraïne. Met Gods hulp konden we 5 miljoen pizza's uitdelen en 300.000 broden bakken, naast het uitdelen van andere artikelen en ziekenhuismateriaal.

Nog iets moois dat de kinderen in het oorlogsgebied veel vreugde brengt, is de mogelijkheid om op een of andere manier het onderwijs van de kinderen die niet meer naar school kunnen, in stand te houden. We zijn erin geslaagd om 10.000 kleurbijbels voor kinderen in de Oekraïense taal te maken en 10.000 bijbels voor kinderen uit Moldavië en Roemenië. Het was verrassend om te zien hoezeer deze kinderen lezen en de mogelijkheid om iets te leren waarderen als ze langer dan een jaar niet naar school zijn geweest. Dit project heeft 20.000 euro gekost en op dit moment loopt er een ander project met bijbels voor kinderen en bevinden we ons in de fondsenwervingsfase om nog eens 10.000 bijbels te kunnen drukken. Via dit project doen we ook aan alfabetisering in Moldavië en Oekraïne.

Bij Soroaca is een, geheel met uw hulp gebouwd, dagcentrum in gebruik genomen dat zeer bruikbaar is voor deze activiteiten, maar ook voor de zondagschool, naschoolse opvang en trainingen voor mensen die meer willen weten over de Bijbel. Een zeer nuttig en ongelooflijk nuttig centrum voor elke vorm van activiteit. Veel kinderen zijn al gewend om hier te komen, omdat er altijd iemand is die voor ze zorgt, onderwijs, eten, een douche of kleding aanbiedt. Bij Niorcani willen we de kinderen blijven opleiden en bij de generaties zijn die in deze plattelandsgebieden wonen.

De projecten om arme gezinnen te helpen gaan door, evenals het project om één huis per jaar te repareren. We hebben de mogelijkheid om één keer per jaar een ambulante ziekenhuis op te richten waar verschillende artsen gratis consultaties doen en medicijnen verstrekken.

In Oekraïne willen we het project met brood voor de vluchtelingen heel graag voortzetten. We hebben vier fabrieken in vier oorlogsgebieden en er worden elke maand ongeveer 23.000 broden geproduceerd, wat ons op 4500 euro aan uitgaven vraagt. Ook al is de aandacht nu ook op het Midden-Oosten gericht, dit volk blijft een oorlog voeren waarin veel onschuldige slachtoffers zijn. We gaan met het voedselpakketproject een stap verder, zodat zieke kinderen en vluchteling gezinnen elke maand een pakket met voedsel en hygiënemiddelen krijgen. En in het oorlogsgebied hebben we water nodig in bepaalde gebombardeerde steden, dus slaan we waterputten waar iedereen die het nodig heeft, naar ons toe komt om water te halen. We leven met de hoop dat deze oorlog snel zal stoppen en dat we dan over een toekomst kunnen praten. Het trieste is dat veel mannen in de frontlinie

zijn omgekomen en moeders en kinderen hebben achtergelaten die nauwelijks rondkomen.

Ons team bestaat uit vier gezinnen die fulltime in Roemenië werken, drie gezinnen die fulltime in Moldavië werken en drie gezinnen die fulltime in Oekraïne werken. De gezinnen worden ondersteund door Maranata Evangelical Center EE en er zijn meer dan 100 vrijwilligers die ons helpen als het nodig is, vooral in de zomer, wanneer we kinderkampen hebben die in drie landen tegelijkertijd plaatsvinden. Eén van de problemen waar we tegenaan lopen, is het gebrek aan tenten waar we de kampen kunnen opzetten, we hebben minimaal drie tenten nodig met een capaciteit van 150 personen waarin we kunnen werken. Wij denken na over de mogelijkheid om met uw hulp fietsen in te zamelen, die wij kunnen verkopen, zodat wij in ieder geval een deel van deze kosten kunnen dekken (*breng uw nog bruikbare fiets die u niet meer gebruikt maar aan de Lagendijk*). Tot nu toe opereerde de organisatie van donaties, omdat het niet mogelijk was om op een andere manier te organiseren. Tegenwoordig zijn de donaties afgenomen en wordt het steeds moeilijker om alle kosten te dekken, alleen al voor transport overschrijden we jaarlijks de 100.000 euro!

God is groot en wij geloven dat wij in de toekomst nuttig zullen kunnen zijn voor de mensen om ons heen, omdat Hij, zoals Hij tot nu toe heeft gedaan, ons blijft helpen. We zijn diep dankbaar voor onze vriendschap en voor jullie hulp zonder welke we al deze dingen niet hadden kunnen doen. Wij wensen u en uw families het beste en kijken hoopvol vooruit!

Maranata Oost-Europa Evangelisch Centrumteam

P.S. We ontvingen het bericht dat er grote behoefte en vraag is naar slaapzakken.

Hygiëne van de hulpgoederen

Zoals u in het verslag van het transport, in oktober jl., van hulpgoederen naar Roemenië kunt lezen, worden de controles aan de grenzen strenger. Deze strengere controles gelden vooral voor transporten uit Zweden, Oostenrijk en Nederland. Dit vanwege het feit dat deze landen er niet mee instemmen dat Roemenië toetreedt tot de Schengengroep. Dit zijn 27 Europese landen die de paspoort- en andere soorten van controles hebben afgeschaft.

Helaas hebben we hiermee te maken en zullen de controles van onze transporten in de toekomst wellicht niet minder worden. We hebben het advies gekregen hier serieus rekening mee te houden. De gevolgen zijn dat kleding, schoenen, beddengoed en matrassen echt schoon moeten zijn. Zelfs gedesinfecteerd!

Voor ons als stichting is het uiteraard niet mogelijk alles te wassen en schoon te poetsen. En gelukkig is het meeste van wat u brengt ook schoon, maar er glipt weleens iets tussendoor. Daarom verzoeken we u heel vriendelijk om alles wat u brengt in onze loods extra te controleren op vlekken e.d. Als iets niet schoon is, wilt u het misschien wassen en dan inleveren. Als het niet schoon is, zien we ons helaas genoodzaakt om het weg te gooien. Het is heel vervelend dat dit alles gebeurt, in de wetenschap dat er nog zovelen in Roemenië, Moldavië en Oekraïne van onze spullen afhankelijk zijn.

Bij voorbaat hartelijk dank voor uw medewerking.

Op naar d' Amandelhof

Het was een hete woensdagmiddag toen we op 6 september naar d' Amandelhof in Capelle aan den IJssel gingen voor een presentatie van ons werk aan de hand van foto's en een filmpje. We waren er op uitnodiging van een aantal hardwerkende handwerkdames. Ze breien er lustig op los en produceren zo dekens enz. voor onze naasten in Roemenië.

Na een wat lastige start, omdat onze apparatuur niet aansloot op die van hen, en improvisatie, werd het een prachtige middag voor zo'n 35 aanwezigen. Er werd met veel belangstelling gekeken en geluisterd en er werden diverse vragen gesteld. Na een uur werd afgesloten met een collecte die in totaal € 170,- opbracht. Dank jullie wel, breiclub van d' Amandelhof.

Roemeens recept

Tochitura de porc (een stoofpotje van varkensvlees)

Bereidingstijd: 1 uur 20 minuten

Bereiding:

1. Allereerst beginnen we met de voorbereiding van het vlees. Het vlees wordt in kleine stukken gesneden en op smaak gebracht met zout, peper en tijm.
2. Bespreng het geheel met rode wijn en laat het 30 minuten intrekken.
3. Bak het vlees in een pan met 3 eetlepels olie.
4. 10 minuten later voeg je de worst en levers toe.
5. Als alles bruin gebakken is, verwijder je het vlees uit de pan en bak er de ui in.
6. Voeg het varkensvlees toe, meng en voeg 2 kopjes bouillon toe. Voeg de kruiden toe en laat 30-40 minuten sudderen. Voeg dan de tomaten, wijn en knoflook toe.
7. Laat het zachtjes koken tot de saus ingedikt is. Tochitura van varkensvlees is een consistent, maar heerlijk recept dat wordt geserveerd met warme polenta.

Tip: Vaak wordt er ook een spiegelei overgedaan.

Ingrediënten

500 gr. varkensvlees
rookworst
200 gr. lever
2 kopjes bouillon
2 uien
5 teentjes knoflook
1 blik tomaten
1 blik champignons
200 ml. rode wijn
2 laurierblaadjes
peterselie
peper, tijm, paprikapoeder, zout
olie

Van de breigroepen *(Joke van der Weiden)*

Elke keer als de tijd nadert voor het laden van de vrachtauto voor Roemenië is het druk met ophalen van het brei- en haakwerk. In Papendrecht 6 bananendozen, in Nieuw-Lekkerland div. tasjes met breiwerk. In de Alblashof in Alblasterdam heel veel truitjes voor baby's en kinderen. Bij Ro in Ridderkerk moest ik wel 3 keer naar boven, 7 verdiepingen hoog, om alle dekens, sjaals en mutsen op te halen. Zo komt het dat mijn auto afgeladen was. Opnieuw is er ook veel handwerk gebracht in de loods. Hartelijk dank daarvoor. Er zijn weer 7 dekens gemaakt van lapjes uit de loods. Wij weten niet van wie, maar u wel.

Er zijn zoveel mensen die thuis breien en alle handwerkclubs die actief zijn: heel hartelijk dank voor al het mooie handwerk. Ze waren ook heel blij met de kleine en grotere gekleurde dekens.

U kunt elders in dit blad lezen hoe alles weer weggebracht is naar

Roemenië en we zijn blij dat het goed is aangekomen. Dank ook namens alle ontvangers in Roemenië.

Wat soms per post binnenkomt

Een gezellig briefje

Hallo, andere breisters van Draagt Elkanders Lasten. Ik las in het Nieuwsblad dat er een breiclub is bij deze stichting. Wat Leuk. Ik heb nu voor de derde keer 4 volle zakken gebreide spullen gebracht in Ridderkerk voor Moldavië en kreeg deze keer een krantje mee. Vond ik heel leuk om te lezen. Ik brei al jaren. Eerst ± 15 jaar voor Roemenië. Maar hier zijn ze opgehouden met inzamelen. Toen kwam ik via Google in Ridderkerk uit bij Stichting Draagt Elkanders Lasten.

Ik woon zelf in Zeeland, maar breng de gebreide spullen 1 x per jaar weg: op weg naar Leusden waar ik om de week oppas op mijn kleindochters. Ik brei veel sjaals, mutsen en dikke omslagdoeken en van de restjes wol stofsokken. Ben wel benieuwd waar het heengaat en wat er nodig is daar. Nu heb ik een vraag!! Wat wordt er zoal door andere breisters gebreid? Zou het leuk vinden om antwoord te krijgen via whatsapp of email. Hoop wat van u of jullie te lezen, lijkt mij heel leuk. Ben nu bezig voor de Leprastichting. Zwachtels breien van katoen. Ook weer een mooi werkje (maar wel een beetje saai, alleen recht toe recht aan).

Met vriendelijke groeten van Anja Moerland
(Ondertussen is er contact geweest met mevrouw)

Sponsorloop Kinderdagverblijf Hadassa Ridderkerk

Lenie Gouweloos werkt op het Christelijk KDV Hadassa in Slikkerveer. Tijdens de schoolvakanties worden er door en met de kinderen die er dan zijn, allerlei activiteiten georganiseerd en ze proberen ook altijd iets voor een goed doel te doen. Omdat Lenie deze najaarsreis mee is geweest naar Roemenië en Moldavië, leek het ze een goed idee om iets te organiseren voor de kinderen daar. Zo werd er een sponsorloop bedacht.

Op donderdagochtend 19 oktober was het zover.

Er waren 28 kinderen aanwezig, en 23 kinderen werden gesponsord. Er waren 3 groepjes gemaakt en iedere groep liep zo veel mogelijk rondjes van 100 meter per ronde. Er waren kinderen bij die per rondje werden gesponsord, maar de meesten voor een vast bedrag.

Na afloop kregen ze allemaal een kleine traktatie.

De opbrengst van deze leuke actie was het mooie bedrag van € 337,- bestemd voor Pentru Tine.

Alle kinderen en sponsors hartelijk dank voor jullie inzet.

Even een vraagje..... we zitten dringend verlegen om sorteerstes

Heeft u één of twee keer per maand een uurtje over?

Zou u dan willen helpen met het sorteren van de binnengekomen kleding?

Ja?

Wilt u zich dan melden bij Roelie Gouweloos telefoon: 06 40641990?

Gezinssponsoring

Tekst: Rianne Klippel, coördinator gezinssponsoring

In een klein huisje in een dorp in Roemenië woont Mihai, een man van eind dertig, vader van vier jonge kinderen. Een paar jaar geleden verliet zijn vrouw en moeder van de kinderen het gezin zonder zich het lot van de kinderen aan te trekken. Ze scheidde, hertrouwde en stierf in 2022. Mihai staat helemaal alleen voor de opvoeding van de kinderen en doet zijn uiterste best om hen te voorzien in het nodige voor hun opvoeding en onderwijs. Hij heeft niemand die hem daarbij of bij het huishouden helpt. Hierdoor heeft hij nauwelijks tijd over om te werken en als hij die tijd wel weet te vinden, doet hij klein transport en landbouwwerk met zijn paard en wagen. Met het kleine inkomen is het voor Mihai erg moeilijk om de vaste lasten, voedsel, kleding, medicijnen e.d. te kunnen betalen. Het is een bijzonder moeilijke situatie. En alsof dat nog niet genoeg is, wordt hij door de autoriteiten onder druk gezet om zijn kinderen af te staan. Hij zet echter alles op alles om hen zelf op te voeden, maar wordt overdreven in de gaten gehouden.

Dit is het verhaal van één van onze sponsorgezinnen. Doordat dit gezin gesponsord wordt, kan de sociaal werker hulp bieden aan dit gezin door te voorzien in voedselpakketten, kleding, schoenen, brandhout en andere acute behoeften. De kinderen worden aangemoedigd om zo goed mogelijk te leren en de oudste wordt gemotiveerd om soms voor de jongere broertjes en zusjes te zorgen, zodat Mihai af en toe kan gaan werken. Het Evangelie wordt gedeeld met het gezin en er wordt gebeden voor hun problemen. Het doel is om dit gezin maximaal drie jaar hulp en hoop te bieden, zodat er positieve ontwikkelingen komen, de leefomstandigheden verbeteren en het gezin op eigen kracht verder kan.

Er zijn nog vele andere arme gezinnen die, net als het gezin van Mihai, dringend hulp nodig hebben en waar wij sponsors voor zoeken. Wilt u het verschil maken en neemt u een gezin voor uw rekening? Of wilt u misschien meer informatie over gezinssponsoring? Stuur dan vrijblijvend een mailtje naar rianneklippel@gmail.com.

Mihai met zijn jonge kinderen

Sebastian schrijft

Tekst: Sebastian Mariniuc, directeur Stichting Pentru Tine

Roemenië is een land van grote verschillen die behoorlijk verrassend kunnen zijn. In de steden lijkt het vaak alsof iedereen voorspoed heeft, maar als je je naar plattelandsdorpen begeeft, komt een harde realiteit aan het licht: veel mensen in deze gebieden leven in zeer moeilijke omstandigheden. Ik heb persoonlijk een uitstapje gemaakt naar een aantal dorpen op slechts 30 minuten afstand van mijn geboorteplaats, en het was een eye-opener.

De economische kloof tussen het stedelijke en het landelijke Roemenië is behoorlijk merkbaar. In steden kun je gemakkelijker werk vinden en verdienen mensen over het algemeen meer geld. Maar op het platteland zijn de basisbehoeften vaak schaars. Soms ontbreekt de infrastructuur, is de toegang tot gezondheidszorg beperkt en zijn de onderwijsmogelijkheden schaars. Vroeger vormde de landbouw het belangrijkste levensonderhoud in plattelandsgebieden, maar nu de wereld meer stedelijk en geglobaliseerd is geworden, zijn veel jonge mensen vertrokken op zoek naar betere kansen in de steden of in het buitenland. Hierdoor hebben ouderen en

de meest kwetsbaren moeite om rond te komen. Tijdens mijn bezoek kwam ik gezinnen tegen die in zeer moeilijke omstandigheden leefden. Ik ontmoette een moeder met geestelijke gezondheidsproblemen die in haar eentje vier kinderen opvoedde, omdat haar man een jaar geleden aan kanker overleed. Ook kwam ik een gezin tegen met twee verstandelijk gehandicapte jongens van 18 en 21 jaar oud, die in een huis woonden dat vrijwel onleefbaar was. Ze waren allebei afhankelijk van luiers voor hun behoeften. Onze lokale partner liet ons kennismaken met veel ouderen die geen eten konden betalen of niet meer konden koken. Wegen en huizen waren in erbarmelijke staat. In sommige van deze dorpen ontbreekt het de lokale autoriteiten vaak aan de middelen en soms zelfs aan de bereidheid om deze moeilijke gevallen te helpen. Er is nog een lange weg te gaan voordat we kunnen zeggen dat de meeste Roemenen echte verbeteringen in hun leven hebben gezien. Het is vooral moeilijk voor de Roma-gemeenschappen (zigeunergemeenschappen) om deze verbeteringen te zien, maar als je getuige bent van zulke uitdagende situaties in Roemeense gemeenschappen, is het werkelijk schokkend.

Pentru Tine Association verlegt haar focus meer naar dorpen. We zijn van plan samen te werken met lokale kerken en individuen die veel om hun gemeenschap geven. Met uw steun kunnen we een aanzienlijk verschil maken in de levens van veel mensen op verschillende plaatsen in het noordoosten van Roemenië. Blijf alstublieft onze inspanningen steunen om hoop en liefde te brengen aan degenen die zoveel lijden om ons heen.

Reisverslag van de Roemeniëre

Tekst: Roelie Gouweloos

Deze reis zouden we gaan maken met 7 personen te weten:

Chris Boogaard en Dirk-Jan Verboom van Commissie Hulp Roemenië en Moldavië uit Hardinxveld Giessendam en Wim Klippel, Arie Velthuizen, Peter v/d Lugt, Lenie en Roelie Gouweloos van Stichting Draagt Elkanders Lasten. Helaas viel, op de laatste dag voor vertrek, Peter uit i.v.m. ziekte van zijn vrouw. We bleven dus met 6 personen over.

7 November

Om 10.00 uur verzamelden we ons bij Wim thuis. Nadat er wat spullen in de grote koffer werden gedaan, begon Wim de reis met het lezen van Psalm 121 en ging voor in gebed voor een goede veilige reis. Hierna stapten we in de bus van Chris en gingen op weg naar het vliegveld in Eindhoven. We hadden een voorspoedige reis en nadat de bus weggezet was op de parkeerplaats, dronken we met elkaar nog een bakje koffie voor we door de douane gingen. Om 12.00 uur ging de balie open en konden we (onze koffers) inchecken. Het duurde even omdat Wim per groep had gereserveerd en Peter er nu niet bij was. Maar ook dat lukte en we konden verder. De volgende stop was controle van de handbagage en dat ging bij de één sneller dan bij de ander, maar ook hier konden we vrij

snel verder.

De bedoeling was dat we om 14.55 uur zouden vertrekken vanuit Eindhoven. Toen we door de douane waren stonden we buiten te wachten om het vliegtuig in te gaan, maar ons toestel kwam toen pas aan taxiën!! Dus met enige vertraging zaten we toch om 15.15 uur in het vliegtuig dat ons, zonder problemen, naar Iasi bracht.

Om 18.45 uur (in Roemenië is het 1 uur later) stonden Sebastian en Emanuel ons op te wachten. We deden de koffers in de auto, stapten in en gingen op weg naar Moldavië.

We kregen van Emi allemaal een doosje met chocolaatjes, wat volgens Dirk Jan bouillonblokjes waren, maar toch echt chocolade was. Al vrij snel kwamen we bij de Roemeense / Moldavische grens aan. De eerste ging goed, maar bij de Moldavische grens kregen we problemen. Er stonden namelijk in de bus 5 bananendozen, die met het transport meegegaan waren, vol met nieuwe kinderschoenen. Er werd druk heen en weer gebeld en door een aantal douanebeambten overlegd, maar het resultaat was dat we het land niet in mochten met al deze dozen. Er mochten maar 2 paar schoenen per inzittende mee, dus dat zouden dan 16 paar zijn en het waren wel 45 paar schoenen!! Dus terug naar de Roemeense kant van de grens en weer paspoortcontrole en stempels erbij.

reis van 7 tot 11 november 2023

Terug Roemenië in. Goede raad is duur, je zet ze ook zomaar niet aan de kant, dus er werd druk gebeld door Emi. Een paar kilometer verderop werden we door de douane politie aan de kant gezet. Weer de achterklep open en er werd gekeken wat er allemaal achterin stond. Na controle mochten we weer verder. We waren net weer op weg of Sebastiaan stuurt ineens de bus naar rechts in een klein inhammetje. Iemand kwam ons tegemoet rijden die de auto naast de bus neer zette. Wat nu weer??

Bleek daar een man in te zitten die in Iasi ook in de hulpverlening zit en waarmee Emi contact had gehad. 3 Bananendozen met schoenen werden overgezet (we leken wel een paar smokkelaars) en 1 doos met schoenen werd in 2 grote tassen gedaan en tussen ons neergezet, met een jas erover heen. Er was nog 1 doos over die gewoon achterin bleef staan.

En weer terug naar de grens. Nu konden we zonder problemen de grens over, al hadden ze bij de Moldavische grens nog wel even commentaar dat Sebastian achter het stuur zat, terwijl de auto op naam van Emi stond. Maar goed, we mochten verder.

Ondertussen was het 22.00 uur geweest en na een korte koffiestop reden we om 22.40 uur eindelijk verder naar Niorcani. Hier kwamen we om 00.45 uur aan. Sascha en Alisia kwamen uit hun bed om een maaltijd op tafel te zetten en toen we allemaal gegeten hadden lagen we om 01.30 uur op bed. De eerste dag zit erop.

8 November

Ondanks dat het een lange dag was geweest waren we deze dag alweer op tijd uit bed en zaten we om 09.00 uur aan ons ontbijt, dat er weer goed uitzag. Na de lunch en werkbesprekingen werden er voedselpakketten klaargemaakt en ingepakt. Vervolgens werden er een paar gezinnen bezocht en een school.

Je weet dat je bij mensen komt die het niet zo breed hebben, maar vaak wel heel creatief zijn. Zo zagen we bij een gezin 3 honden lopen die hun hok in een oude

magnetron of televisie hadden. Hoe verzin je het.

Na de lunch namen we afscheid van Sascha en Alisia en gingen we op weg naar een nieuw echtpaar die Sebastian ons wilde voorstellen voor een nieuw sponsorproject.

Onderweg stopten we nog even in de plaats Otaci, waar Emi een kerk wil realiseren die op de grens van Oekraïne staat (dit was letterlijk om de hoek).

Na een korte rondleiding gingen we verder naar Tirnova, een plaats vlakbij Dondusensi. Hier wonen en werken Oleg en Olga die daar een grote naschoolse opvang hebben. Gelijk bij de eerste ontmoeting hadden we een klik met elkaar. Chris vermaakte zich prima met de kinderen van de opvang en via Translate op zijn telefoon had hij hele gesprekken met ze. We gingen naar een ruimte boven in het gebouw waar we in gesprek gingen met Oleg over het sponsorprogramma. Dit verliep heel goed voor beide partijen.

We gingen nog een paar gezinnen bezoeken en daarna bij Oleg en Olga thuis eten. Om 19.00 uur gingen we op weg naar ons hotel in Dondusensi waar we een

overnachting hadden voordat we de volgende dag naar Oekraïne zouden gaan. Er werd gevraagd of we koffie wilden, maar we hadden meer zin in een wijntje. Even later werden er een paar grote limonade glazen vol wijn gebracht! We hebben ze netjes verdeeld en gingen op tijd naar bed.

9 November

Vandaag zouden we Oekraïne in gaan, wat toch wel een beetje spannend is omdat je niet weet wat je te wachten staat. Na een heerlijk ontbijt reden we om 08.30 uur naar de grens. Bijna gingen we weer Roemenië in omdat we eerst naar de verkeerde grensovergang gingen, maar gelukkig hadden Emi en Sebi het op tijd in de gaten. Nu naar de goede en kwamen we bij de grensovergang Mamalyha aan. Bij navraag waarom we gisteren Moldavië in, uit en weer in kwa-

Het was een reis met een lach en een traan.

men, mochten we toch snel door. We reden Oekraïne in en om 11.30 uur kwamen we aan in de plaats Tsjernivtsi.

Hier was een groot gebouw waar ongeveer 200 vluch-

telingen opgevangen werden vanuit het oorlogsgebied. Een zeer bevlogen voorganger, Konstantyn, leidde ons door het gebouw en vertelde het e.e.a. over het oorlogsgebied. Dit was huiveringwekkend. Zomaar wat getallen: 100.000 Oekraïense -en 300.000 Russische soldaten gesneuveld. 50.000 mensen die 1 of meerdere ledematen moeten missen. Ontelbare jonge meisjes (vanaf 11 jaar) die verkracht of mishandeld zijn en zwanger achterblijven en dan nog de talloze mensen en kinderen die getraumatiseerd zijn. Als je dit hoort, houd je het niet droog, wat doen de mensen elkaar toch aan.

Nadat we met elkaar in gebed gingen, gingen we verder en nu op weg naar een kindertehuis waar al jaren 53 kinderen worden opgevangen met een beperking. Ook hier even rondgelopen voordat we dit achter ons lieten. We werden nu meegenomen naar een restaurant.

De eigenaar was ook iemand die veel doet voor de vluchtelingen. We kregen een gratis maaltijd aangeboden. Maar wat was het contrast weer groot. Na de maaltijd reden we naar een opslagloods waarvandaan transporten naar het oorlogsgebied gaan. Hier rondgelopen en uitleg gekregen. Het is een groot terrein waar ze van alles willen gaan realiseren. Ook hier heeft Emi goede contacten met verschillende mensen die daar werken en beresterk zijn en je zo optillen!

Om 16.00 uur vertrokken we weer naar de grens en 40 min. later waren we daar. De grenswachter was een geschikte kerel en vroeg of we terroristen waren, hij bedoelde toeristen! Ook kreeg ik een nieuwe naam, namelijk: Royeliena (altijd moeilijk die doop-

naam Roelina).

Al met al ging het vlot en om 17.00 uur reden we Roemenië weer in. Nog even langs de loods van Emi en daarna naar ons hotel in Botosani. Na een warme maaltijd zochten we om 22.00 uur onze kamers op na een indrukwekkende dag vol emoties.

10 November

Vandaag zaten we om 08.30 uur aan de ontbijttafel en werden we een uurtje later opgehaald door Sebastian. We reden eerst naar de loods om te kijken hoever die gevorderd was. Het zag er zeer goed uit. Costica was druk met het stucen van de muren en Christi was bezig met zakken uit te sorteren van ons laatste transport. Ik kon het niet laten om ook even een paar zakken uit te zoeken. Het zag er allemaal goed uit en nadat we het e.e.a. opgemeten hadden voor een nieuwe keuken, reden we naar Pentru Tine. Hier gingen we aan de koffie en hadden overleg met Sebastian en zijn vader Laurentiu. Daarna hebben we wat gezinnen bezocht. Wegens de tijd bleef het maar bij 2 gezinnen en toen werden we weer in Petru Tine verwacht voor de maaltijd.

Na de maaltijd was het wachten op de kinderen van de naschoolse opvang. Zij gingen ook eerst eten en daarna gingen ze in 3 groepjes cup cakes maken. Terwijl ze bezig waren werd Sebastian er ook even bij geroepen en overhandigde Lenie een cheque van 337,00 euro die opgehaald was door de kinderen op haar werk door middel van een sponsorloop. De kinderen van Pentru Tine vonden het erg leuk dat kin-

deren vanuit Nederland voor hun geld hadden opgehaald.

Hierna werd de auto volgeladen met incontinentiemateriaal en gingen we op weg naar Casa Nicolae, een huis waar 54 dakloze mannen en vrouwen zitten, maar ook mensen die vanuit het ziekenhuis hier gebracht worden en ernstig ziek zijn. De oprichter was druk met zijn kind, dus we werden door een andere man rondgeleid die goed Engels kon.

Sinds ons laatste bezoek hier hebben ze de tuin prachtig opgeknapt, een veranda aangebouwd en er is een nieuw gebouw in aanbouw waar nog eens 10 mensen in kunnen. Al met al is dit een prachtig project dat zonder financiële steun van de overheid toch goed draait, op giften van allerlei instanties en particulieren.

Om 17.00 uur gingen we weer terug naar Botosani waar we Diana ophaalden voor een maaltijd in een restaurant. Maar voor die tijd stopten we nog even bij een Lidl om onze eigen behoeftes even te stillen in de vorm van een heerlijke fles drank of gewoon water.

Toen naar Diana en binnen de kortste keren was het raam helemaal beslagen door het drukke gepraat van Diana. Het eten smaakte heerlijk, zeker na een uur wachten(!) voor we het kregen.

Om 21.30 uur waren we op onze kamer waar deze reis, bij een drankje, geëvalueerd werd.

11 November

De laatste dag in Roemenië. Om 07.00 uur zaten we

al aan ons ontbijt en leerden we de ober wat Nederlandse woordjes. Laurentiu bracht ons naar het vliegveld in Iasi omdat Sebastian en Diana alweer andere verplichtingen hadden. Hier kwamen we om 09.20 uur aan en konden om 09.45 uur al inchecken.

Weer werden onze spullen nagekeken en werd ik helemaal apart genomen en ging ik met een douaneambtenaar naar een aparte kamer. Daar werd ik helemaal gefouilleerd omdat er van alles ging piepen op het apparaat. Nu wil het geval dat ik begin dit jaar een nieuwe knie gekregen heb en daar ging hij op af. Ik hoefde me verder niet uit te kleden en kon me weer snel bij de groep voegen.

De douane ging verder voorspoedig en om 10.30 uur zaten we aan de koffie met uitzicht op de landing -en vertrekbanen.

Om 12.30 uur gingen we de lucht in en na een voorspoedige vlucht was het 14.05 uur toen we in Eindhoven weer landden. De koffers kwamen vrij snel. Daarna konden we de auto ophalen en op weg gaan naar Ridderkerk.

Hier kwamen we om 16.00 uur aan en reden we naar ons vertrekpunt bij Wim.

Weer werd er het e.e.a. gewisseld van koffers en sloot Wim deze reis af met het lezen van 2 Korinthe 6 en een dankgebed. Hierna ging ieder zijn/haar weg.

Het was een reis met een lach en een traan, goede ontmoetingen en afspraken.

Dank voor uw steun, ook namens al de mensen die we deze dagen gesproken hebben, en we hopen dat U dit blijft doen, ook al hopen we in 2024 het samengaan met Tabitha verder te ontwikkelen en per 1 januari 2025 als Stichting Tabitha verder te gaan.

Informatieavond

10 januari 2024

Op DV. woensdag 10 januari 2024 hopen we weer een informatieavond te houden. We zullen u meenemen naar Roemenië, Moldavië en Oekraïne en u aan de hand van film en foto's van onze laatste reis in november jl. deelgenoot maken van onze ervaringen.

Locatie: Zaal de Blauwkaai in Zorgcentrum Riederborgh, Boksdorstraat 2 te Ridderkerk.

Aanvang 19.45 uur, zaal open 19.15 uur

Collecte: hulpverlening in Roemenië en Moldavië.

Verkooptafel aanwezig.

We hopen u en uw familie, vrienden en burens deze avond welkom te mogen heten.

Noteer deze datum alvast in uw agenda. ***Van harte welkom!***

DE JONG
infrastructuur

De Jong infrastructuur is uw gespecialiseerde partner voor:

- Kabelwerken
- Leidingwerken
- Verlichting

De Jong Infrastructuur
Damweg 30
2989 AD Ridderkerk
T: 078 681 82 66
E: info@dejonginfra.nl

www.dejonginfra.nl

Tronchet
AFBOUW
PLAFONDS & TIMMERWERKEN

Arno Tronchet
06 30 000 772

Stationsweg 198
3364 AN Sliedrecht
T 0184 63 32 77
E info@tronchetafbouw.com
I www.tronchetafbouw.com

PUT
fashionstore

Onze merken zijn o.a.

Dames: Gerry Weber, Frank Walder, Marcona, Cecil, Gelco, Setter lady
Heren: Gaastra, For Fellows, Digel, VANGUARD, Olymp, Meyer, Ten Cate

Adres St. Jorisplein 32, 2981 GC Ridderkerk
Telefoon 0180 - 42 55 77 E-mail putfashionstore@telfort.nl
Website www.putfashionstore.nl

Benieuwd wat 100% natuurlijk slapen voor u kan betekenen?

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met:

Henk en Janny Siereveld
MOB 06-36 38 18 80
henksiereveld@gmail.com
www.wolligslapen.nl

SLAAP.
want iedereen verdient slaap PUNT

Slaapt u al tussen de wol?

BORGO BV
autobedrijf

Kaartenmakerstraat 9
2984 CB Ridderkerk
T 0180 397943
www.autobedrijfborgo.nl

Bij ons kunt u terecht voor:

- * In- en verkoop occasions
- * APK
- * Schade
- * Banden en velgen - winterbanden
- * Trekhaak plaatsing
- * Onderhoud en reparatie
- * Airco reparatie, onderhoud en diagnose
- * Uitlijnen en balanceren
- * Audio visuele producten, inbouw, onderhoud en diagnose
- * Verhuur personenbusjes (9 persoons)

Voedsel- en kledingpakketten worden afgehaald door arme gezinnen bij Pentru Tine in Roemenië.

Dit Nieuwsblad is mede mogelijk gemaakt door de adverteerders.

**WE ZIJN GEEN
UITGEVERIJ
MAAR DRUKKEN
WEL MAGAZINES**

zowel in offset als digitaal

Maitres de pression

Drukmeesters bv
078 610 09 11 - info@drukmeesters.nl

D R U K M E E S T E R S
OFFSET & DIGITAAL

drukmeesters.nl

VASCO
fulfilmment

JIJ VERKOOPT, WIJ DOEN DE REST.

www.vasco-fulfilmment.nl

Een bijzondere winkel!

deKandelaar.nl
Christelijke Boek- en Muziekhandel

Openingstijden:

Maandag	13.00 - 17.30
Dinsdag	9.00 - 17.30
Woensdag	9.00 - 17.30
Donderdag	9.00 - 17.30
Vrijdag	9.00 - 21.00
Zaterdag	9.30 - 17.00

Met uw aankopen bij De Kandelaar steunt u rechtstreeks projecten ter bevordering van leatuur- en Bijbelspreiding
Via internet bestellen kan ook

Boeken Kado's Muziek Kaarten

In Uw licht zien wij het Licht

St. Jorisstraat 10 2981 GA Ridderkerk Tel.: 0180 - 42 46 98 Fax: 0180 - 43 51 52 winkel@de-kandelaar.nl

UNIEKE KEUKENFORMULE

Wij zijn de meest flexibele keukenspecialist van Nederland. Met onze compleet uitgeruste showroombus brengen wij een uitgebreide collectie bij u thuis. Uw woning is onze showroom!

Inspiratie op doen? Ga naar:

www.homekeukens.nl

DIT MAAKT ONS UNIEK:

- ✓ Het hele traject in eigen beheer
- ✓ Uw nieuwe keuken direct bekijken met Virtual Reality
- ✓ Geen aanbetaling

Kies uw keuken bij u thuis!

1

WIJ KOMEN NAAR U TOE:
NAAR DE PLEK WAAR
UW NIEUWE KEUKEN
KOMT.

2

U KIEST DE MATERIALEN
WAARMEE WIJ TER
PLEKKE HET 3D-ONTWERP
VAN UW KEUKEN MAKEN.

3

WIJ MONTEREN UW
KEUKEN EN STAAN OOK NA
OPLEVERING GARANT VOOR
UW KEUKENPLEZIER!

homekeukens

Sinke
groenprojecten

Randweg 73
2951 AK Alblasserdam
Tel 078 69 34 517
Fax 078 69 34 077
Mob 06 20 63 44 88
info@sinkegroenprojecten.nl
www.sinkegroenprojecten.nl

Ontwerp - Aanleg - Onderhoud - Boomverzorging

3de Barendrechtseweg 541
2991 SH Barendrecht

Klippel
Kraanverhuur

mooi
PARFUMERIE
VAN ZESSEN

Makado-Center 31 | Alblasserdam
078 - 691 22 68 | www.davanzessen.nl

NU OOK ONLINE TE BESTELLEN!
WWW.NOTENKRAAMSLAGBOOM.NL

€ 4,95 VERZENDKOSTEN, VANAF 35 EURO GRATIS

Vragen? Stuur ons gerust een berichtje.
WhatsApp: 06-19899497
E-mail: info@notenkraamslagboom.nl

LEENDERT JANSE
Plafonds & Wanden

LEENDERT JANSE
Waalsmondelaan 5
2951 AW Alblasserdam
06 - 175 99 990
info@leendertjanse.nl
www.leendertjanse.nl

Van De Graaf
Hovenier

Hoveniersbedrijf Van de Graaf

Van Eesterensingel 4
2951 CK Alblasserdam
Tel.: 078 691 64 09
Mobiel: 06 - 430 223 92

CRUM
Timmerwerken & Interieurbouw

06 - 49 84 34 13 | info@crumtimmerwerken.nl

Thuisin Makado

Makadocenter 54
2951 EJ Alblasserdam
078 6915028
makado@thuisin.nl

Wij staan voor u klaar met
een professioneel advies

CARROSSERIEBOUW
SPEC. CONSTRUCTIE

U.D. SCHEE
Sinds 1902

ALBLASSERDAM
TEL. 078 6912441

NUGTEREN TRANSPORT
Your partner in logistics

Rapenburg 5
2952 AP Alblasserdam
Phone +31 (0)78 6911004
Email info@nugterentransport.nl
Internet www.nugterentransport.nl

Gemotiveerde collega's gezocht voor nieuwe locatie Ridderkerk!

MAGAZIJNMEDEWERKER FULLTIME/ PARTTIME

Wat doet Vasco?

VASCO-fulfilment is een e-fulfilmentdienstverlener en verwerkt dagelijks diverse bestellingen voor webshops.

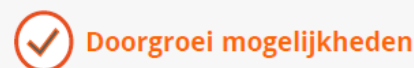
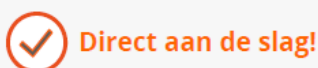
Wat ga jij doen?

Als magazijnmedewerker maak je onderdeel uit van ons 'Fulfilmentproces'. Hierin draag je de verantwoordelijkheid om nieuwe ontvangsten te verwerken en te lokaliseren. Daarnaast ga je ook orders picken voor onze klanten. Als magazijnmedewerker zijn je werkzaamheden dus gevarieerd!

Jij bent...

- Enthousiast, pakt aan met een no-nonsense mentaliteit;
- Flexibel inzetbaar tussen 08:00 uur en 23:30 uur (ma-vr);
- Woonachtig binnen een straal van 15 kilometer van Ridderkerk;
- Vitaal en fysiek sterk, in staat om veel te lopen en soms zwaardere artikelen te tillen (max. 23kg).

Solliciteer!

Enthousiast geworden? Kom dan werken bij ons jonge team! Solliciteer direct via: www.vasco-fulfilment.nl/magazijnmedewerker
Wij nemen dan zo snel mogelijk contact met je op!

K&B van Pelt BV

OOK VOOR
GEVELMONTAGE
EN
GLASZETTEN!

VOOR HET HUREN VAN

- **MINIHIJSKRANEN**
- **GLASLIFTEN**
- **GLASZUIGERS**

kijk voor meer info op onze webiste:

WWW.GLASLIFTHUREN.NL

OF BEL: 078-3030087